

ja ütles: „Pai kulla Jesukenne! lubba Maante Mihkli Mats mulle mehheks, tal on ni kenna palle nago meite kulle palle.“

Kirriko-mees kostab tassafelt: „Ei sa.“

Leen nattufest wait — ütles jälle, weel rohem näggo wingustades: „Pai kulla siise Jesuke! ehk woid sa, lubba ikka Maante Mihkli Mats minno jäuks.“ Kirriko-mees kostab waljumalt: „Ei sa.“ Leen nattufe wait, ütles jälle, weel halledamat näggo tehhes: „Pai kulla siiso Jesukenne! katsu kuidagi toimetada, kus ma siis jae!? lubba ikka Maante Mihkli Mats minnule mehheks.“ Kirriko-mees kostab waljuoste, üsna kärredaste, nenda et Leen üsna walgeks kohkus: „Ei sa.“ Lenul jooksis örne wessi silmist ja ütles: „Pai Jesuke! ä tulg päle, kui siis mitte ei woi sada, ä tulg päle mitte.“

Wärrast toufis Leen ülles, panni sukka paelad finni, nuttis tül aega püsti seisstes, ni et kirriko-mehhel halle meel olli sedda nähha; wimaks kuwatas filmad ja läks kirrikust wälja. Sest aiaft ei käinud ta ennam üksi kirrikus.